

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1471/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112204942
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6112204942.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Ferdinanda Zimmermanna, v právnej veci navrhovateľky E. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. X/XXXX, XXX XX L. L. - J., v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, proti odporcom: 1/ E. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. X/XXXX, XXX XX L. L. - J., v konaní zastúpenom E. H. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. X/XXXX, XXX XX L. L. a odporcovi 2/ Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Prievozská 4B, 821 09 Bratislava, IČO: 35 813 474, v konaní zastúpenom Rödl & Partner Advokáti, s. r. o., so sídlom Lazaretská 8, 811 08 Bratislava, IČO: 36 855 707, v konaní o určenie neplatnosti vyhlásenia ručiteľa, o odvolaní odporcu 2/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/44/2012-432 zo dňa 17. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporca 2/ je povinný nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 83,87 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., so sídlom v Bratislave, vedený v V. banke, a.s. pod č. R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, R.: V., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že vyhlásenie ručiteľa E. K. zo dňa XX. XX. XXXX za dlžníka obchodnú spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA, s. r.o., je neplatné. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva, pretože si náhradu trov konania neuplatnil.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 22. 02. 2012 žiadala navrhovateľka, aby súd určil, že vyhlásenie ručiteľa odporcu v 1. rade zo dňa 07. 06. 2006 za dlžníka obchodnú spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. je neplatné. Navrhovateľka uviedla, že 16. 01. 1982 uzatvorila s odporcom v 1. rade manželstvo. Odporca v 1. rade dňa 07. 06. 2006 podpísal ako ručiteľ vyhlásenie ručiteľa za dlh obchodnej spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA s.r.o., vyhlásil, že pokiaľ predmetná spoločnosť nespĺní záväzok voči odporcovi v 2. rade, odporca v 1. rade ho uhradí. Navrhovateľka namietala neplatnosť predmetného právneho úkonu vzhľadom na to, že v súlade s § 145 ods. 1 OZ bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov, v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon neplatný. Navrhovateľka v čase vyhlásenia odporcu v 1. rade bola manželkou odporcu v 1. rade a nemali zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM). Keďže nedala súhlas na úkon odporcu v 1. rade - vyhlásenie, má to za, že ide relatívnu neplatnosť právneho úkonu, keďže odporca v 1. rade sa zaručil za záväzok vo výške

3 000 000 €, pričom nebol schopný záväzok v takejto hodnote splniť, nakoľko nemal osobný majetok v takejto hodnote a teda by došlo k uspokojovaniu veriteľa z majetku patriaceho do BSM. Odporca v 1. rade nevlastnil žiadny majetok mimo majetku patriaceho do BSM, ktorým by mohol v prípade exekúcie uspokojiť veriteľa.

Navrhovateľka v ďalšom uviedla, že predmetný úkon považuje za absolútne neplatný právny úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V tomto prípade sa ako odporujúce s dobrými mravmi javí to, ak fyzická osoba - odporca v 1. rade bez súhlasu svojej manželky vyhlásením ručiteľa sa zaviazala na úhradu záväzku vo výške 3 000 000 €, a teda sa stane spoločným dlžníkom popri obchodnej spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania zo strany veriteľa je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM. Odporca v 1. rade bol spoločníkom obchodnej spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA s.r.o., teda nevykonával podnikateľskú činnosť vo svojom mene, ako spoločník za jej záväzky ručil len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v Obchodnom registri, jeho úkon spôsobuje, že navrhovateľka bez svojho zavinenia môže prísť o všetok majetok v BSM. Navrhovateľka poukázala, že judikatúrou už bol viackrát odsúdený postup, kedy súdy príliš formalisticky hodnotili právne vzťahy a neprípustne zužujúcou interpretáciou právnej normy bez zohľadnenia všetkých okolností prípadu dospeli k záverom, ktoré sú extrémne nespravodlivé, a teda zasahujúce do základných práv garantovaných Ústavou SR. Ručenie je síce bežný zabezpečovací inštitút, avšak každé využívanie inštitútu musí mať svoje hranice, nemôže to byť bez hraníc. Pokiaľ odporca v 1. rade bol spoločníkom v s.r.o. z toho vyplýva, že ručí za záväzky spoločnosti tak, ako je to upravené v Obchodnom zákonníku, teda ručenie je obmedzené. Napriek tomu odporca v 1. rade ako fyzická osoba podpísal ručiteľský záväzok na 3 000 000 €, a práve to je v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s § 106 Obchodného zákonníka sa takýto záväzok odporcu v 1. rade javí ako právny úkon obchádzajúci kogentnú zákonnú úpravu Obchodného zákonníka.

Odporca v 1. rade potvrdil tvrdenia uvedené navrhovateľkou. Navrhovateľka je jeho manželka, k zrušeniu BSM došlo v roku 2009, majetok patriaci do BSM si nevyporiadali. Potvrdil tvrdenie, že podpísal vyhlásenie ručiteľa. Mal za to, že dlžník bude môcť predmetnú pohľadávku uhrádzať. V čase podpísania ručiteľského vyhlásenia nemal žiadny majetok mimo majetku patriaceho do BSM, z ktorého by mohol uspokojiť záväzok, za ktorý sa zaručil.

Odporca v 2. rade žiadal návrh zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania, pokiaľ ide o námietku relatívnej neplatnosti vyhlásenia ručiteľa. Poukázal na to, že predmetný právny úkon nemôže považovať za absolútne neplatný právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi, len možnosť exekučného postihu celého majetku v BSM na vymoženie pohľadávky len jedného z manželov nezakladá rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi, pretože ide o zákonom výslovne predpokladanú možnosť. Zároveň poukázal na to, že bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu v 1. rade bolo zrušené a v prípade, že sa riadne vysporiada, nie je možné postihnúť majetok navrhovateľky. Odporca v 2. rade v čase, keď došlo k vyhláseniu ručiteľa, chcel zabezpečiť svoju pohľadávku, čo je bežná obchodná prax spoločností.

Prvostupňový súd rozhodnutím zo dňa 11. 02. 2013 rozhodol tak, že návrh zamietol.

V odôvodnení okresný súd preskúmal otázku relatívnej neplatnosti právneho úkonu, v súlade s nálezom ÚSSR sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08. 12. 2010, ktorý v bode 21. uviedol, že v takomto prípade je dôvod na odklon od doterajšej judikatúry a treba pokladať predmetný úkon za úkon, ktorý v súlade s § 145 ods. 1 OZ vyžaduje súhlas druhého z manželov. V súlade s § 40a OZ teda takýto úkon súd považoval za relatívne neplatný. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd zisťoval, či navrhovateľka sa relatívnej neplatnosti predmetného právneho úkonu dovolala v premlčacej lehote a zistil, že k úkonu došlo dňa 07. 06. 2006, všeobecná 3-ročná premlčacia lehota uplynula dňa 07. 06. 2009 a navrhovateľka relatívnu neplatnosť namietala až podaním na súd dňa 22. 02. 2012, teda navrhovateľka sa s úspechom nemohla dovoliť relatívnej neplatnosti právneho úkonu.

Ústavný súd SR vo vyššie uvedenom náleze (sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08. 12. 2010) poukázal tiež na to, že takýto úkon je potrebné posudzovať aj cez prizmu dobrých mravov.

Prvostupňový súd vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu mal za to, že vyhlásenie odporcu v 1. rade nie je absolútne neplatným právnym úkonom a mal za to, že v súlade s § 303 Obch. zákonníka ručiteľský záväzok vzniká na základe slobodnej vôle toho, kto veriteľovi písomne vyhlási, že uspokojí veriteľa, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok. Súd mal za to, že úprava ručenia zo zákona v súlade s § 106 Obch. zákonníka nevyklučuje vznik ručiteľského záväzku v súlade s § 303 Obch. zákonníka. V ďalšom prvostupňový súd mal za to, že nebolo cieľom konania odporcu v 2. rade vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM. Odporca v 2. rade zabezpečoval v súlade s Obchodným zákonníkom svoju pohľadávku. Prvostupňový súd tiež skúmal, či v súvislosti s konaním odporcu v 1. a 2. rade ide o taký úkon, ktorý by spôsoboval extrémne nespravodlivý následok, ktorý by mohol byť v rozpore s dobrými mravmi. Prvostupňový súd poukázal na to, že vzhľadom na to, že navrhovateľka a odporca v 2. rade boli podnikateľmi v súlade s § 148a ods. 2 OZ mohli zrušiť BSM. K zrušeniu BSM došlo v roku 2009, a teda v súlade s § 147 OZ pohľadávku veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, pri výkone rozhodnutia nemôže byť uspokojená z majetku patriaceho do BSM. Keďže BSM zaniklo v roku 2009, navrhovateľka a odporca v 1. rade si mohli dohodou vysporiadať BSM a tým zamedziť tomu, aby mohlo dôjsť k uspokojeniu veriteľa z majetku patriaceho do BSM. Zároveň súd poukázal na to, že v súlade s § 149 ods. 4 OZ, keďže už uplynula 3-ročná lehota, BSM sa vypořádalo v súlade s ustanovením tohto zákona.

Odvolací súd rozhodnutím zo dňa 30. 06. 2014 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd I. stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odvolací súd poukázal na to, že sa jedná o určovací žalobu v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) O. s. p., pričom z obsahu odôvodnenia odvolania napadnutého rozsudku nevyplýva, že okresný súd riešil otázku existencie naliehavého právneho záujmu na určovacom petite. Okresný súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že právny úkon je platný, pretože nevykazuje znaky rozporu s dobrými mravmi podľa ust. 3 OZ. Poukázal na to, že okresný súd opomenul, že právny úkon bol uskutočnený odporcom počas trvania BSM a teda jeho slobodná vôľa bola ohraničená ust. § 145 OZ, nakoľko vyhlásenie ručiteľa je právny úkon, ktorý bezprostredne zasahuje do práv, nakoľko vyhlásenie ručiteľa je právny úkon, ktorý bezprostredne zasahuje do práv druhého manžela a to z toho dôvodu, že dôsledkom tohto právneho úkonu je možnosť uspokojenia pohľadávky veriteľa aj z majetku patriaceho do BSM, nakoľko odporca v 1. rade v čase uskutočnenia dotknutého právneho úkonu nemal okrem majetku patriaceho do BSM žiadny majetok vo svojom výlučnom vlastníctve. Prevzatie ručiteľského záväzku odporcom v 1. rade vzhľadom na uvedené možné závažné dopady na spoločný majetok obidvoch manželov, nie je bežnou záležitosťou, ktorá si nevyžaduje súhlas druhého manžela. Povinnosťou súdu bolo ex offo skúmať, či ručiteľské vyhlásenie odporcu v 1. rade nie je absolútne neplatným úkonom podľa ust. § 3 OZ, zvlášť, keď navrhovateľka tieto skutočnosti namietala. Odporca v 1. rade uskutočnil dotknutý právny úkon bez súhlasu navrhovateľky, pričom v čase uskutočnenia tohto právneho úkonu nemala spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. ani odporca v 1. rade žiadny (v prípade odporcu v 1. rade výlučný) majetok, ktorý by mohol byť postihnutý v prípade exekúcie, čo bolo v konaní preukázané. Z uvedeného napriek tvrdeniu odporcu v 1. rade vyplýva, že účelom vyhlásenia odporcu v 1. rade ako ručiteľa zo dňa 07. 06. 2006 bolo vytvorenie možnosti uspokojenia pohľadávky odporcu v 2. rade z majetku patriaceho do BSM navrhovateľky a odporcu v 1. rade, čo možno jednoznačne vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 OZ zakladajúcu absolútnu neplatnosť vyhláseniu odporcu v 1. rade ako ručiteľa zo dňa 07. 06. 2006 podľa ust. § 39 OZ.

Odvolací súd uložil okresnému súdu vysporiadať sa s otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a v prípade kladného záveru opätovne posúdiť nárok navrhovateľky na určenie neplatnosti ručiteľského vyhlásenia.

Prvostupňový súd postupoval v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu.

Navrhovateľka uviedla, že pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, ktorý je základným predpokladom určovacej žaloby, tento je daný, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by postavenie navrhovateľa bolo bez takéhoto určenia neisté. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom existuje stav právnej neistoty, ktorý je ohrozením navrhovateľovho postavenia. Navrhovateľka v konaní nepochybne preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti vyhlásenia ručiteľa, nakoľko v prípade exekučného konania vyvolaného odporcom v 2. rade

na základe rozhodcovského rozsudku je dôvodné predpokladať, že by bez vlastného zavinenia mohla prísť o vlastný majetok. Odporca v 2. rade ako oprávnený by v prípade, ak by v exekučnom konaní nebol uspokojený z majetku odporcu v 1. rade, mohol dohoda o vyporiadaní BSM odporovať, čím je opätovne preukázaný naliehavý právny záujem navrhovateľky na požadovanom určení. Určením predmetného určovacieho nároku sa odstráni stav právnej neistoty v postavení odporkyne aj s ohľadom na výsledok konania vedeného na OS BA I sp. zn. 27Cb/8/2012 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko toto nie je skončené. Odporca v 1. rade sa neprimerane zaručil za riziko podnikania obchodnej spoločnosti a presadil svoj záujem na úkor spoločného majetku patriaceho do BSM. Navrhovateľka tiež poukázala na to, že poskytnutie právnej ochrany je opodstatnené i po zániku BSM. Skutočnosť, že došlo k zániku BSM neoslabuje právny záujem navrhovateľky na určení neplatnosti právneho úkonu (rozsudok KS BB sp. zn. 17Co/6/2013).

Odporca v 2. rade žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že nie je daný naliehavý právny záujem, pretože bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu v 1. rade bolo už vyporiadané, a to zákonnou fikciou podľa § 149 ods. 4 OZ.

Súd skúmal naliehavý právny záujem na určovacom petite uvedenom navrhovateľkou a skutočnosťou, či návrhom možno dosiahnuť odstránenie neistoty v právnom postavení navrhovateľa. Navrhovateľka sa domáha určenia neplatnosti právneho úkonu, t. j. ručiteľského vyhlásenia odporcu v 1. rade zo dňa 07. 06. 2006. Právny záujem na navrhovanom určení preukázala ako naliehavý, pretože v prípade exekučného konania, ak by nebolo určené, že predmetný právny úkon - vyhlásenie ručiteľa odporcu v 1. rade je absolútne neplatným právnym úkonom, na základe rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave z 19. 12. 2011 by boli pri výkone rozhodnutia postihnuté aj veci nadobudnuté počas trvania BSM a doposiaľ nevyporiadané, resp. mohli byť postihnuté veci patriace do podielového spoluvlastníctva v prípade aplikácie ust. § 149 ods. 4 OZ, a to tak pri veciach huteľných, ako aj nehnuteľných. K vysporiadaniu BSM medzi navrhovateľkou a odporcom v 1. rade nedošlo, o týchto veciach platí ust. § 149 ods. 4 OZ. Keďže vzhľadom na spoluvlastnícky podiel navrhovateľky na veciach, z ktorých by mohol byť uspokojený nárok odporcu v 2. rade bola preukázaná naliehavosť existencie právneho záujmu navrhovateľky na určovacom petite.

V súlade s § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd I. stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že právny úkon - vyhlásenie odporcu v 1. rade ako ručiteľa zo dňa 07. 06. 2006 možno jednoznačne vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 OZ zakladajúce absolútnu neplatnosť tohto úkonu v súlade s § 39 OZ. Odporca v 1. rade uskutočnil dotknutý právny úkon bez súhlasu navrhovateľky, pričom v čase uskutočnenia tohto právneho úkonu nemala spoločnosť AQUADOL, s.r.o. a ani odporca v 1. rade žiadny (v prípade odporcu v 1. rade výlučný) majetok, ktorým by mohol byť v prípade exekúcie dlh uspokojený, čo bolo v konaní preukázané. Z uvedeného vyplýva, že účelom vyhlásenia odporcu v 1. rade ako ručiteľa zo dňa 07. 06. 2006 bolo vytvorenie možnosti uspokojenia pohľadávky odporcu v 2. rade z majetku patriaceho do BSM navrhovateľky a odporcu v 1. rade, čo možno jednoznačne vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p., navrhovateľ bol vo veci v plnom rozsahu úspešný. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania, nakoľko si trovy konania neuplatnil“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odporca 2/ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva voči rozsudku okresného súdu odvolanie v súlade s ust. § 205 OSP, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP). Odporca 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa opomína skutočnosť, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené v roku 2009 a navrhovateľka tak mala v období nasledujúcich troch rokov objektívnu možnosť dosiahnuť ochranu svojich majetkových práv a vylúčiť prípadnú exekúciu svojho majetkového podielu na BSM jeho vyporiadaním. So zánikom BSM súvisí podľa odporcu 2/ aj nepreukázanie naliehavého právneho záujmu navrhovateľky na navrhovanom určení a teda neexistencia stavu objektívnej právnej neistoty, ktorý by mohol byť ohrozením jej právneho postavenia. Odporca 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že pokiaľ súd argumentuje ohrozením vlastníctva spoluvlastníckych podielov vzniknutých rozdelením majetku v

BSM, ku ktorému došlo zákonnou fikciou podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka a tým odôvodňuje existenciu naliehavého právneho záujmu navrhovateľky, tak rovnakou argumentáciou by sa mohol brániť akýkoľvek spoluvlastník akejkoľvek hnutelnej, či nehnuteľnej veci voči akýmkoľvek právnym úkonom iného spoluvlastníka, čo je podľa názoru odporcu 2/ v rozpore s princípom právnej istoty a dobrých mravov. Na podporu tejto argumentácie poukázal odporca 2/ na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/55/2012 zo dňa 14. 05. 2013. Pokiaľ súd prvého stupňa uviedol, že právnym úkonom odporcu 1/ bola vytvorená možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky veriteľa z majetku patriaceho do BSM, čím by navrhovateľka bez vlastného zavinenia mohla prísť o celý svoj majetok, je podľa názoru odporcu 2/ potrebné zohľadniť fakt, že takáto možnosť je v dôsledku ustanovenia § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka vytvorená vždy a nemožno ju považovať za vytvorenie stavu objektívnej právnej neistoty (ohrozenie majetkových práv) druhého manžela. Obdobne je zákonom vytvorená možnosť po zrušení BSM tento majetok vysporiadať v zmysle § 149 Občianskeho zákonníka, čo takisto podľa názoru odporcu 2/ nemôže byť posudzované ako vytvorenie stavu objektívnej právnej neistoty. Prevzatie ručiteľského záväzku podľa § 303 Obchodného zákonníka nie je spotrebiteľským právom, kde by mal súd chrániť, či obhajovať záujem slabšieho účastníka právneho vzťahu. Nositeľom ústavou a dohovorom garantovaného práva na súdnu ochranu resp. spravodlivé súdne konanie je nielen navrhovateľka, ale aj odporca 2/ ako veriteľ, ktorý si v rámci obchodnoprávných vzťahov zabezpečil svoju pohľadku v súlade so zákonom, pričom aj použitie korektívu dobrých mravov v rozhodovacej činnosti súdov má podľa odporcu 2/ svoje hranice. Odporca 2/ v odvolaní ďalej zdôraznil, že základnou podmienkou aplikácie ust. § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka na konkrétny prípad je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Pokiaľ táto podmienka nie je splnená sú úvahy o tom, či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela podľa odporcu 2/ bezpredmetné. Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa platnej právnej úpravy môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle t.j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí. Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa podľa odporcu 2/ nepovažujú pohľadky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Odporca 2/ v odvolaní zdôraznil, že podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažuje ani zmluva o pôžičke uzatvorená len jedným z manželov. V uvedenej súvislosti odporca 2/ v odvolaní ďalej zdôraznil, že aj keď ide o rozdielne právne inštitúty, o ručiteľský záväzok jedného z manželov alebo o zmluvu o výpožičke uzavretú len jedným z manželov, z hľadiska ust. § 145 Občianskeho zákonníka je pre ne charakteristické to, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva (teda spoločných vecí), preto je podľa odporcu 2/ aplikácia tohto ustanovenia v súvislosti s nimi vylúčená. V uvedenej súvislosti odporca 2/ v odvolaní zdôraznil, že k obdobným záverom dospel vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5 Cmo 735/1995 zo dňa 25. 11. 1996 aj Vrchný súd v Prahe, ktorý podal výklad ust. § 145 Občianskeho zákonníka v súvislosti so zmenkovými právnymi úkonmi jedného z manželov. Pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe podľa názoru odporcu 2/ stále použiteľné. Právnym úkonom, ktorým jeden z manželov preberá ručiteľský záväzok nevzniká podľa odporcu 2/ v žiadnom prípade spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov, ale dotýčny manžel sa stáva samostatným individuálnym ručiteľom práve tak, ako sa stáva samostatným dlžníkom, ak by si napr. požičal peniaze na akýkoľvek účel, alebo by spôsobil niekomu škodu a pod. Druhý manžel sa podľa odporcu 2/ nestáva osobným dlžníkom, iba spoločný majetok manželov sa stáva so zreteľom na ich bezpodielový vzťah k tomuto majetku možným zdrojom uspokojenia veriteľa jedného z manželov. V uvedenej súvislosti odporca 2/ v odvolaní uviedol, že iba z toho dôvodu, že pri prípadnom vymáhaní ručiteľského záväzku jedného z manželov bude môcť veriteľ dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadky predajom vecí, ktoré nepatria výlučne veriteľovi, ale sú predmetom bezpodielového spoluvlastníctva ručiteľa a jeho manželky, nemožno vyvodzovať záver, že prevzatie ručiteľského záväzku je záležitosťou, ktorá vyžaduje pre svoju platnosť súhlas druhého manžela. Druhý manžel bude síce povinný strpieť pri prípadnom výkone rozhodnutia uspokojenie pohľadky veriteľa zo spoločného majetku, nestáva sa však podľa ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka spoluručiteľom. Ak sa teda právny úkon, ktorým jeden z manželov prevzal ručiteľský záväzok netýka spoločných vecí, nevzťahuje sa na neho ust. § 145 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nemožno podľa odporcu 2/ uvažovať ani o neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Odporca 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že ak sa zohľadní fakt, že manželstvo navrhovateľky a odporcu 1/ trvá od 16. 01. 1982 a že E. K. je v zmysle výpisu z Obchodného registra od 29. 06. 2004 spoločníkom spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA s.r.o., tak je podľa odporcu 2/ možné prezumovať, že navrhovateľka bola o právnych úkonoch svojho manžela informovaná, a že s nimi konkludentným

spôsobom súhlasila. Odporca 2/ v odvolaní poukázal ďalej na ust. § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že uvedené ustanovenie stanovuje, že pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z tohto ustanovenia podľa názoru odporcu 2/ vyplývajú dva dôležité závery: a/ ktorýkoľvek z manželov je oprávnený vo sfére mimo spoločných vecí prevziať na seba samostatné záväzky t.j. obligovať sa v rámci občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahov a to bez toho, aby takéto právne úkony bolo možné považovať za relatívne neplatné a b/ výkonom rozhodnutia, ktorým sa v dôsledku nedobrovoľného splnenia samostatného záväzku jedného z manželov bude realizovať plnenie priznaného nároku, môže ale nemusí byť uspokojená pohľadávka veriteľa aj z majetku patriaceho do BSM, ku ktorému má druhý manžel ideálny podiel a to v závislosti od skutočnosti, či majetok nachádzajúci sa vo výlučnom vlastníctve dlžníka bude postačujúci pri upokojení pohľadávky veriteľa. Veriteľ v čase prevzatia ručiteľského záväzku jedným z manželov nemá povinnosť ani možnosť preskúmať majetkové pomery ručiteľa a pokiaľ mu rozsah majetku nachádzajúceho sa vo výlučnom vlastníctve ručiteľa, ako aj majetku patriaceho do BSM nebol zo strany ručiteľa preukázaný a zdokladovaný, nemá veriteľ dôvod domnievať sa, že v prípade núteného výkonu rozhodnutia bude nevyhnutne postihnutý majetok nachádzajúci sa v BSM. Z uvedeného dôvodu neobstojí podľa odporcu 2/ argumentácia navrhovateľky, že s ohľadom na výšku plnenia bolo jednoznačné, že Jozef Rejdovian nebude sám schopný záväzok v takej vysokej hodnote splniť, resp. že odporca 2/ vedel a musel vedieť, že prevzatie takéhoto záväzku povedie k likvidácii bezpodielového spoluvlastníctva manželov navrhovateľky a odporcu 1/. V uvedenej súvislosti odporca 2/ v odvolaní poukázal na to, že uvedený ručiteľský záväzok prezvali spoločne a nerozdielne štyri fyzické osoby: A. E. H., H. J., E. K. a A. E. Y., voči ktorým si odporca 2/ svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy úspešne uplatnil v konaní na rozhodcovskom súde. V prípadnom exekučnom konaní, je teda možné vymáhať priznaný nárok od každého zo štyroch ručiteľov, pričom plnením jedného resp. niektorého z nich zaniká v takomto rozsahu povinnosť plniť aj ostatným spoločne a nerozdielne zaviazaným dlžníkom. Na základe uvedeného je podľa odporcu 2/ možné skonštatovať, že výška pohľadávky, ktorú na seba prevzal ručiteľ ručiteľským vyhlásením a ani prípadné uspokojenie tejto pohľadávky z majetku patriaceho do BSM nie je dôvodom pre vyslovenie neplatnosti takéhoto právneho úkonu; takýto záver nemá oporu v zákone a je v rozpore so zásadou pacta sunt servanda „zmluvy sa majú dodržiavať“. Odporca 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že pokiaľ súd odôvodnil absolútnu neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia ručiteľa - konaním v rozpore s dobrými mravmi (používajúc argumentáciu, že ani spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. a ani odporca 1/ v čase podpísania ručiteľského vyhlásenia odporcu 1/ nemali žiadny majetok, z ktorého by mohla byť v prípade exekúcie uspokojená pohľadávka veriteľa), tak tento záver je podľa odporcu 2/ absolútne právne neodôvodnený, pretože účelom ručiteľského vyhlásenia bolo zabezpečenie prípadných (a v prípade riadneho plnenia zmluvných povinností zo strany dlžníka vôbec nevzniknutých) pohľadávok veriteľa, preto v zmysle vyššie uvedených skutočností a argumentov nemožno takémuto úkonu ručiteľa prisudzovať iný zámer a účel. V uvedenej súvislosti odporca 2/ v odvolaní zdôraznil, že funkciou ručenia rovnako ako záložného práva a zmluvnej pokuty je jednak deklarovať existenciu zabezpečovaného záväzku a jednak kreovať náhradný zdroj, z ktorého môžu byť uspokojené potencionálne nároky veriteľa. Na rozdiel od ustanovení o zmluvnej pokute, ktoré vo vzťahu k Občianskemu zákonníku iba precizujú uvedené zabezpečovacie režimy, t.j. sú doplnením občianskoprávnej úpravy, právna úprava ručenia v Obchodnom zákonníku je v určitom zmysle slova komplexnou a relatívne uzavretou oblasťou. A. E. H., H. J., E. K. a A. E. Y. dňa 07. 06. 2006 a 16. 06. 2006 podpísali vyhlásenia ručiteľov, na základe ktorých vyhlásili, že ako ručelia uspokojia spoločnosť Deutsche Leasing Slovakia, spol. s.r.o., pokiaľ dlžník - spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o., nesplní svojmu veriteľovi akýkoľvek záväzok vyplývajúci z Leasingovej zmluvy č. 02710404, najmä záväzky a povinnosti zaplatiť dlžné leasingové splátky vrátane prípadných úrokov z omeškania a záväzky z povinnosti uspokojiť nároky veriteľa voči dlžníkovi vyplývajúce z titulu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy. V uvedenej súvislosti odporca 2/ v odvolaní zdôraznil, že v danom prípade sa jedná o ručenie v zmysle § 303 Obchodného zákonníka, ktoré je považované za jednostranný právny úkon, pričom povinnosti z tohto právneho úkonu nastanú v prípade splnenia podmienky stanovenej zákonom t.j. nezaplatenie dlhu dlžníkom voči veriteľovi. Voči dlžníkovi - spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. bolo začaté konkurzné konanie zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 02. 06. 2009, ktoré bolo dňa 09. 09. 2009 uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zastavené. Uznesením zo dňa 24. 08. 2009 okresný súd povolil reštrukturalizáciu na uvedeného dlžníka. Odporca 2/ mal v zmysle § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka v platnom znení za to, že v prípadne začatého konkurzného konania sa jedná o skutočnosť, keď je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní a preto sa môže domáhať splnenia záväzku priamo od ručiteľov. V čase uzatvárania leasingového obchodu odporcu 2/ zo spoločnosťou AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. ako

leasingového nájomcu bol odporca 1/ spoločníkom spoločnosti leasingového nájomcu a z tejto pozície bol informovaný a oboznámený s podmienkami leasingovej zmluvy, ako aj s podmienkami zabezpečenia záväzkového vzťahu a teda mal vedomosť o celej obchodnej transakcii, preto podľa odporcu 2/ nie je možné na neho nahliadať ako na slabšieho, ktorému má byť poskytnutá súdna ochrana formou anulovania jeho záväzkov. Podpísanie ručiteľského vyhlásenia bolo zo strany odporcu 1/ vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne. Odporca 1/ súhlasil so vznikom svojho záväzku v plnom rozsahu, na dôkaz čoho pripojil svoj podpis. V rovine obchodnoprávneho vzťahu založeného ručiteľským vyhlásením zodpovedá aj fyzická osoba nepodnikateľ v plnej miere za záväzky, ktoré na seba týmto právnym úkonom prevzala, preto je podľa názoru odporcu 2/ nevyhnuté považovať odporcu 1/ za subjekt informovaného obchodníka. Z uvedených dôvodov nie je možné podľa odporcu 2/ súhlasiť so závermi súdu, že prevzatie ručiteľského záväzku odporcom 1/ odporuje dobrým mravom. V závere odvolania odporca 2/ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K obsahu odvolania odporcu 2/ sa písomne vyjadrila navrhovateľka a vo vyjadrení uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich písomných a ústnych vyjadrení v predmetnej právnej veci, v ktorých sa podrobne vyjadrila a dostatočne preukázala a/ absolútnu neplatnosť vyhlásenia ručiteľa b/ absenciu súhlasu a vedomosti navrhovateľky o vyhlásení ručiteľa, rozpor vyhlásenia ručiteľa s dobrými mravmi, c/ existenciu naliehavého právneho záujmu. Zdôraznila, že sa stotožňuje s názorom Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý podľa jej názoru dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Absolútna neplatnosť vyhlásenia ručiteľa je odvodená z povahy tohto právneho úkonu a okolností, za ktorých k jeho vykonaniu došlo a najmä zo skutočnosti, že vyhlásenie ručiteľa sa týka sumy vo výške 3 000 000 €, pričom je preukázateľnou skutočnosťou, že odporca 1/ a ani navrhovateľka v rozhodnom čase majetok relevantnej hodnoty nemali. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu 2/ poukázala na to, že odporca 1/ sa bez súhlasu svojej manželky ako spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným, vyhlásením ručiteľa zaviazal na úhradu záväzku vo výške 3 000 000 € a teda sa stal spoločným dlžníkom popri obchodnej spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania bolo vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich aj do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže odporca 1/ nie je reálne schopný tento záväzok splniť a nemá ani vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný prípadnou exekúciou, preto by exekúciou bol nevyhnutne postihnutý aj majetok navrhovateľky. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu 2/ ďalej uviedla, že odmieta ničím nepotvrdenú špekuláciu odporcu 2/ uvedenú na strane 6 odvolania ako aj ničím nepodložené domnienky odporcu 2/ o tom, že údajne konkludentne udelila súhlas s vyhlásením odporcu 1/ - ručiteľa. Zdôraznila, že v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica preukázala, že o uvedenom vyhlásení ručiteľa nemala vedomosť a nikdy ho neschválila. Podľa názoru navrhovateľky okresný súd interpretoval ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka správne a v súlade s vykonaným dokazovaním, ako aj s platnou právnou úpravou. Zdôraznila, že má za to, že okresný súd v odôvodnení rozsudku dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a že predmetná vec bola správne právne posúdená. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu 2/ poukázala ďalej na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 17Co 6/2013, ktorým krajský súd v obdobnej veci založenej na tom istom skutkovom a právnom základe potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým prvostupňový súd určil ručiteľské vyhlásenie S.B. za absolútne neplatné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zdôraznila, že vzhľadom k tomu, že vo vyššie uvedenej veci, ktorá je právne a skutkovo identická s týmto konaním o určenie neplatnosti vyhlásenia ručiteľa, už došlo k rozhodnutiu okresného súdu (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C 22/2012), ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 6/2013), je pre zachovanie právnej istoty účastníkov konania žiadúce, aby konajúci súd v tomto konaní rozhodol identicky. V uvedenej súvislosti navrhovateľka poukázala na nález Ústavného súdu SR zo dňa 29. 05. 2013 sp. zn. I. ÚS 564/2014, kde sa v bode 49 uvádza: „Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už vyslovil, že k imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď. Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť je ústavne neudržateľná (PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05)“. Ďalej navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/2010, podľa ktorého „ak spoločník bez súhlasu svojho manžela dohodou s veriteľom pristúpi k záväzku spoločnosti s cieľom stať sa nerozdielnym spoludlžníkom, možno takéto konanie považovať

za konanie v rozpore s dobrými mravmi“. V uvedenej súvislosti navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu 2/ zdôraznila, že ako odporujúce dobrým mravom sa javí také konanie, keď spoločník bez súhlasu svojho manžela dohodou s veriteľom pristúpi k záväzku spoločnosti dlžníka, pričom predpokladaným cieľom takéhoto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločník ani spoločnosť dlžníka relevantným majetkom nedisponuje. V uvedenej súvislosti navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu 2/ uviedla, že v predmetnom prípade práve k takémuto konaniu došlo, preto je tento právny úkon (vyhlásenie ručiteľa), v rozpore s dobrými mravmi. V závere vyjadrenia k odvolaniu odporcu 2/ navrhovateľka uviedla, že s poukazom na uvedené skutkové a právne okolnosti prejednávanej veci je nepochybné, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a že predmetnú právnu vec správne právne posúdil. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj svoje predchádzajúce písomné a ústne vyjadrenia navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu 2/ odvolací súd uvádza, že sa v zmysle ust. § 219 ods. 2 OSP stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu a na doplnenie správnosti záverov okresného súdu uvádza: ručiteľské vyhlásenie odporcu 1/ z 07.06.2006 je právnym úkonom, ktorý odporuje dobrým mravom a teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Podľa aktuálnej právnej úpravy v režime bezpodielového spoluvlastníctva bežné veci, týkajúce sa spoločných vecí, môže vybavovať každý s manželov. V iných ako bežných veciach týkajúcich sa spoločných vecí zákon vyžaduje súhlas oboch manželov, inak je takýto právny úkon neplatný. Občiansky zákonník neuvádza výslovne, čo sa rozumie bežnou vecou, preto pri interpretácii tohto pojmu treba prihliadať na povahu, hodnotu a účel veci, na ktorý vec obvykle slúži. Z právnych úkonov uskutočnených manželmi, ktoré sa týkajú spoločnej veci (bez ohľadu na to, či ide bežnú vec alebo nie) sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Právny úkon sa „týka spoločnej veci“ vtedy, ak sa vzťahuje k obsahu vlastníckeho práva konkrétnej veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (priamy vzťah k spoločným veciam), resp. ak sa účinky tohto právneho úkonu prejavia vo sfére spoločných vecí (nepriamy vzťah k spoločným veciam). V predmetnej veci sa odporca 1/ vyhlásením z 07.06.2006 zaručil za obchodnú spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o., že v prípade, keď dlžník (obchodná spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o.) nespĺní akýkoľvek záväzok zo Zmluvy o finančnom leasingu č. 027110404, tak ho uhradí odporca 1/ ako ručiteľ. Predmetnom zmluvného vzťahu založeného zmluvou o finančnom leasingu bolo financovanie kúpy plniacej linky KRONES C351351 v hodnote 3 000 000 €. Z hľadiska právneho posúdenia bolo rozhodujúce, či právny úkon uskutočnený odporcom 1/ sa týkal spoločných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a či išlo o vybavovanie bežnej veci. Podľa názoru krajského súdu v danej veci bolo potrebné vychádzať z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 26/2010 z 08.12.2010. Odporca 1/ sa v zmysle vyhlásenia z 07.06.2006 stal individuálnym ručiteľom za záväzok obchodnej spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o.. Dôsledkom tohto právneho úkonu nie je síce priama zodpovednosť navrhovateľky ako ručiteľa za uvedený záväzok, ale právny úkon vytvára stav, keď veriteľ (odporca 2/) má možnosť v prípade nesplnenia záväzku dlžníkom a odporcom 1/ domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky v exekučnom konaní aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (§ 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Práve táto skutočnosť odôvodňuje záver, že prevzatie ručiteľského záväzku odporcom 1/ nebolo bežnou záležitosťou (vzhľadom na povahu a výšku záväzku). Dotýkalo sa spoločných vecí oboch manželov, preto bolo podmienené súhlasom navrhovateľky (manželky odporcu 1/). Účinky právneho úkonu odporcu 1/ mali spôsobilosť prejavíť sa vo sfére spoločných vecí, keďže odporca 1/ v čase uskutočnenia ručiteľského vyhlásenia, t. j. ku dňu 07.06.2006 ani v súčasnosti nedisponuje majetkom v takej výške, aby tento majetok postačoval na exekučné uspokojenie pohľadávky veriteľa (odporcu 2/). Na danom závere (najmä so zreteľom na výšku ručiteľského záväzku) nič nemení ani skutočnosť, že ručiteľský záväzok prevzali spoločne 4 osoby. Zistený skutkový stav je potrebné právne podriaďiť pod ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odporca 1/ si nezabezpečil súhlas navrhovateľky k uvedenému úkonu, avšak vzhľadom na vznesenú námietku premlčania odporcom 2/, súd neskúmal podmienky relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu. Povinnosťou súdu však bolo z úradnej moci zisťovať, či ručiteľské vyhlásenie odporcu 1/ nie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza, že „neplatný je právny úkon, ktorý

svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom“. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak svojím obsahom alebo sledovaným účelom porušuje všeobecne spoločensky uznávané morálne zásady, ktoré sa týkajú vzťahov a konania medzi ľuďmi v demokratickej spoločnosti. Odporca 1/ realizoval právny úkon bez súhlasu navrhovateľky (manželky), pričom v čase uskutočnenia tohto právneho úkonu nemal leasingový nájomca - dlžník (obchodná spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o.) a ani odporca 1/ - ručiteľ relevantný majetok postihnuteľný exekúciou, čo v konaní bolo preukázané. Odporca 1/ sa teda ako ručiteľ neprimerane zaručil za riziko podnikania obchodnej spoločnosti, ktorej bol spoločníkom a presadil svoj záujem na úkor spoločného majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom účelom právneho úkonu realizovaného odporcom 1/ dňa 06.07.2006 bolo vychádzajúc zo všetkých v konaní zistených skutočností týkajúcich sa majetku leasingového nájomcu a odporcu 1/ ako výlučného vlastníka, vytvorenie možnosti exekučného uspokojenia pohľadávky veriteľa aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd považoval právny úkon - ručiteľské vyhlásenie odporcu 1/ zo 07.06.2006 za absolútne neplatný právny úkon a to pre rozpor s dobrými mravmi, preto rozsudok okresného súdu, tak ako bolo vyššie uvedené, podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v odvolacom konaní predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu odporcu 2/) vo výške 61,85 € plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,04 € plus 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu vo výške 13,97; spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v odvolacom konaní predstavujú podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumu 83,87 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľky v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.